

శ్రీ

శుభము

బాలకృష్ణ

పుణ్య

ఒకటవ తరగతి మొదలు ప్రయిమరిక్లా వరకు చదువు బాలుర
కత్యంతో పయోగముగా
కంఠముపాడు బోగ్డ ఎలి మెంటరీ స్కూలు
ప్రధానోపాధ్యాయుడు

696
11/6/25

స్కూల్ లి జగ్గకవిచేరచియింపబడినది.

కొండవీటి చరిత్ర గ్రంథకర్త యగు
మద్దులపల్లి గురుబ్రహ్మముగాళిఫే సరిచూడబడినది.

సర్వ రావు పేట

రాజ్యరహ ముద్రాక్షరకాలయందు ముద్రితము.

1925.

బాలకృష్ణశతకము.

శ్లో॥ శ్రీమత్కంఠముపాటిసు

ధామంబుననిలచి భక్తతతిబ్రోచెన్ద్రుసా

సామజవరనుండెప్పుడు

నీనుహితకంబుగరుణనేలునుకృష్ణా॥

శ్లో॥ గజములునునిరంతరమును

గజవిజితేకుండ నెపుడు గారుణ్యమునో

త్రిజగంబులనీశతకము

భజియింపగ జేయుగాత బాగుగకృష్ణా॥

శ్లో॥ గురువారణాసినుచిదం

బహుభక్తినిమదినిల్చి పద్యశతకమున్

దిరముగనుడివెదనదియును

పరమప్రీతిగనుజగతి బ్రబలునుకృష్ణ

కం నన్నయత్కినకవిహా

తన్ననుసానుకవిపెద్దనాదిమకపుల

మున్నగవేదవశతకము

నెన్నియోనుండునట్లు నిపునకృష్ణా

కం చదివినబెద్దలుబాలురు

నిదితేలుగుతేలుగుటంచు నెంచనలవా

చననగపలయును నెప్పుడు

చదివిననిందుండునతి సరశౌష్ఠా

కం తల్లియునండ్రియుగురువును

నెల్లప్పుడు దేవులనుచు నెరుగుముమదిలో

మెల్లగవారినికనినపు

జెల్లనునందమిడువేడ్కనిపునకృ

కం నిద్దురలేచుచుదేవుని

బుద్ధినినాకిమ్మటంచు బొందగనోరీ

ప్రౌఢంతసేయునులచు

వృద్ధినిసమకూర్చుమంచు వేమచుక్క

కం పౌద్దనలేచియువాగుల

మొద్దకుజనిదేహబాధ నొడలియువేగ

దృష్టియుముఖమునుగడిగియు

జ్వలిదనివేగిబడికి సాగుచున్న్యో॥

౮

॥ తెలనారగానులేచియు

బలుకోమియుముకిలేని బట్టలతోనీ

చలుపగిదొడగిపలకను

బలుపముతెసికొనిజనుచు బడికిని॥న్యో॥

౯

౦ బడిమెజ్జలచేచెప్పగ

బహువ్రాత్రనలెల్లనుడివి వారినభక్తి

దడయకదండముజెడియు

కనువడిపాఠములజదుప్రగాంక్షతోన్న్యో॥

౧౦

౧॥ బడికినిబాలురుబిలువగ

గడివిడచేయకనువేగిగంటకుముంజే

బడికేగియుగమెప్పుడు

దడల్లననుకోపగించుదప్పునున్న్యో॥

౧౧

౧౨ కొడుకా బడివేర్లకునీ

వసుపుగటోకున్ననిన్ను'వచ్చియుబాలుర

దడదడనీపుకపోదురు

వడినేచ్చివసువరయ్య! వారటకృ॥

౧౩

- కం॥ స్కూలుకుబామ్మనిజెప్పగ
 బేలతనంబుననుదిగులుభీతిజనింపఁ
 చేలకుచెట్లకుఁబోయియు
 మేలంచునుతిరుగకయ్యమిక్కిలి॥కృ॥ ౧౩
- కం॥ బెల్లంపప్పులుదెమ్మని
 నల్లరిచేయకనువేడ్కనందినవియునీ
 తల్లియొసంగినవానిని
 నల్లనదీసికొనిబడికినరుగుము॥కృ॥ ౧౪
- కం॥ పెరుగునుపాలునుదెమ్మని
 పొరలుచునేడ్వంగతల్లిబోయగలేక
 జారచురఁగోపముజేయుచు
 నరిమురిగాగొట్టుతిట్టునరయక॥కృ॥ ౧౫
- కం॥ ప్రొద్దునలేచియుకొంటెల
 యొద్దకుజనినాటలాడుచుండినవానిఁ
 దిద్దకతిరిగితటంచును
 మొద్దనికోపించితల్లిమోదును॥కృ॥ ౧౬
- కం॥ అకలిగాకనుయెంగిలి
 నాకంగాబోకువారి నాలుకబుండ్లుగ

- దీకినపండ్లనుగుడిచిన
నీకుచునాలోగమంటునేర్చున॥ కృ॥ ౧౭
- క॥ తెమ్మలనన్నలగూడియు
నెమ్మతిగూగుగుడువునేరుపుతోనీ
యమ్మనుతిప్పలుబెట్టిన
బొమ్మనికోపించితిల్ల॥ బాసుచును॥ కృ॥ ౧౮
- క॥ గిన్నెనొకంచమనందునె
తిన్నగదినిమూతిగడిగిదీపమువద్ద
మన్నసోడనుగూర్చిని
బచ్చగపాఠములుజదివిబండుచు॥ కృ॥ ౧౯
- క॥ ఏబువ్వైననుతినవలె
నాబువ్వయుకావలంచు॥ పాఠమునుజేయ
ఏబువ్వదొరకకనుమరి
యాబువ్వేదొరకునీకు॥ నరుగుము॥ కృ॥ ౨౦
- క॥ జొన్నవరిగన్నమైనను
అన్నలకునుబోయనట్టిలంబలియైన
తిన్నగవారితొజ్జియు
గ్రన్ననగనులేచిపొమ్ము॥ ఘనముగ॥ కృ॥ ౨౧

కం॥ కొంచెముగొప్పనిథింటను

కంచముచెంబులనుగొట్టి! గంతులువేయగా

కించిత్తుదెలిసిమేష్టరు

వంచననినుశేయునయ్యవచ్చియు॥కృ॥

కం॥ తల్లియుదాచినవస్తువు

తల్లనునాకిమ్మటంచునేచ్చటమనవా

రెల్లనుజూచియునప్పుడు

రల్లరిశేయంగనీకునబ్బర॥కృ॥

కం॥ సొమ్ములనందముగోరకు

కమ్మనికూరలనుగాయఁఘనమగువంటల్

తెమ్మనియల్లరిశేయకు

నెమ్మతిగనుచదువుకొనుటనీతిర॥కృ॥

కం॥ బానలనటికెలనీళ్ళతో

స్నానముచేసియునువేగసౌందర్యమునో

బూనియుచేతనుపలకను

మానకబడికేగుమయ్యమంచిది॥కృ॥

కం॥ టోపియుబట్టలపొత్తము

మాపగవలదెపుమశ్శుభమగురీతిగని

నోపిన్దోషతనుంచుమా

గోపముతోబస్తుజనకు||సోలరి||కృ||

౧౦||ప్రేమనుతలదండ్రులునిను

బోమనిబడినట్టుబంధుబోకనువిధి

నీనుచులేకనుకొంపల

సోమరివైదిరుగదగచుసాలసియు||కృ||

౧౧||చక్కగమెక్కియుదిరిగిన

నిక్కముగామన్నసోతునిన్నుచుచురా

మిక్కిలిజాగ్రతగలిగియు

నక్కరతోజనువలయునరళియు||కృ||

౧౨||సోడలబాకలవేళులు

నానుచుబెట్టకుముజేలులందుండివెసా

నేడిమిచూపుచునీకును

దోడనెదుకిఖంబునొదవుచొలగి||కృ||

౧౩||తోంగియుబావులజూపిను

సంగడికాండ్రామటకునుసరగునబిలువ

భంగముచేయునిద్యను

చొంగగనీవుంటలగచుధూర్తుగి||కృ||

బాలకృష్ణశతకము .

- కం॥ మోడియుగారడివాండును
నామచనుడంగబాలులక్కడికినిరా
జూడగబోదమటంచన
గూడియుబోవంగరాదా కుజనుల॥ కృ॥ 30
- కం॥ బాబారునపండ్లనుగన
నాజామునవచ్చియింటనందినగింజల్
దాజేకొనికొంటులతో
బాబారునతిగుగనికుబాగట॥ కృ॥ 31
- కం॥ నానలనెండలలోపల
కానలవాగులకుజెఱుప్పగట్లకుజనగా
బూనకుకాల్పాదిసనిను
గానెమవారుగురయ్యగనుమి॥ కృ॥ 32
- కం॥ కాకులగద్దలకుక్కల
ప్రాకటముగిరారుమవ్వబాపమువచ్చుకొ
లోకమునాదలిమ్మగముల
దాకరునానుజూడవలయుదాల్చిని॥ కృ॥ 33
- కం॥ నాడగబోయియుబెద్దలు
గూడియుబోట్లాడురీతిగోలయులేక

నాడలనుండెడిబాలుర

తోడనుగలసియునునాడు | దోడ్తోక్రష్టా || 31

30 || శలవుల పండుగదినముల

గనకొలదిభుజించి యింట కదలకయుండే

తులువలసాంగత్యమునకు

వలవదువీధికినికీడు వచ్చునుక్రష్టా || 32

31 || తాతలుబిలువగ బోయియు

నీతులుచెప్పంగవినుము నెమ్మదిలో బ్ర

ఖ్యాతియువచ్చును నితరుల

చేతలజోలికినిబోకు చేటగుక్రష్టా || 32

30 || చదువశ్రవాలునుజేసెడి

చదువాయదిబొందగూలుచదవేగాదా

చదివినయర్థముగనుగొను

చదువేచదువనగవచ్చు చదువునుక్రష్టా || 33

30 || చక్కగచదువనునేరక

తక్కిడిబిక్కిడిగచనువ తగదనిజనముల్

కుక్కను ఛీయనురీతిగ

నెక్కడనినుజేరకుండ నెంతురుక్రష్టా || 34

౩౦|| గొప్పగ బాడగ నేర్చిన

యప్పుడు సభ వారునిన్ను యతివేగముగా

గప్పున లేచియురండని

నొప్పుగ మర్యాద జేతురోడక కృష్ణా|| ౪౮

౩౦ పరులకు బాగుగ విద్యలు

సరిముగ్ధుగా పచ్చెనంచు నభిమానముతో

నరయుచు వదిలక జదువుము

స్థిరముగ నీక బుచ్చి విద్య చేటగ కృష్ణా|| ౪౯

౩౦|| కూటిక గుణములంబును

వాటముగా సకలమానవర్గములెల్లన్

నోటికి రాకుండిన మరి

తేటగ లెక్కలను చదువు తేలక కృష్ణా|| ౫౦

౩౦|| నేర్చిన విద్యను మరువక

గూర్చుము సెక కొత్త విద్య గూర్చి కోకోజున్

నేర్చెదమా పనిలేపని

చర్చించుచుయున్న జెసును చయ్యనక కృష్ణా|| ౫౧

౩౦|| పరుల పలకలను జూచియు

బరువడి లెక్కలను వేయ బాగున బరా

మరిబుద్ధిహీనమై తుది
 జరనచ్చినగతియునంతే సరియగుకృష్ణ రర
 కం॥ పంతులు చెప్పినసీతులు
 సంతసమునబుద్ధినిడియు చయ్యనవానిన్
 వింతగపాడుచు కలముతొ
 బంతులుబంతులుగ వ్రాయుబాగురకృష్ణ॥రగి
 కం॥ చక్కగకాపీబుక్కును
 నిక్కముగారూఢ్యవేసి నీటుగదస్తూ
 రెక్కువగవ్రాయకుండిన
 మిక్కిలిలాభంబులేదు మీదనుకృష్ణ॥రగి
 కం॥ స్కూలులొచదివెమవేళను
 బాలురతోముచ్చటాడ బాగునటరా
 వాలాయంబుగ చదువుము
 రాలేదనినాకు చెప్పరాదురకృష్ణ॥రగి
 కం॥ పదైముపాటలుచదివిన
 దెద్దియుస్పష్టంబుగాను నిపుగత్వరతో
 ముద్దుగజదువుము బెద్దల
 యొద్దనునినుజూచిమెచ్చియుందురుకృష్ణ॥రగి

కం॥ నీబలకపుస్తకంబును

నేబలును బడినిమరువ గీతియునగురా

నేబాలుడై నజూచిన

నాబాలుడెమాపుమాపుహాయిగకృష్ణారా

కం॥ పంతులుబడిలేనప్పుడు

గొత్తువేయుచునుగోల గావించినయా

చెంతింగనుగొని నీచే

యంతయుబగులంగగొట్టు నరయకకృష్ణాగ్ని

కం॥ కోపపడెపంతులంచును

దాపుననొక చేనుచేరి దాగినవానిన్

పాపమనక తనతల్లియు

కోపముజూపుచుచుగొట్టు కుజచున్కృష్ణాగ్ని

కం॥ ఒంటలుకు రెండేళ్లకు

కొంటెలగూడుటకు నడిగిగునగునబోవక

తంటాలువచ్చుమేష్టకు

కంటబడిననిలువ బెట్టుగంటనుకృష్ణాగ్ని

కం॥ బెల్లముపప్పునుపొడ్లను

వల్లబడినవాని నెల్లవాలాయముగా

- గొల్లగచెచ్చియుబడిలో
నల్లరిజేయగనుగొట్టు నరయకకృష్ణ||౧౩
కం|| ఏదేశమైనజూడక
నాదేశపుమ్యపుజూడ నగుపసునందుక
బోధనయగుబడిగోడల
మేరగునుగుచదువునబ్బమించియుకృష్ణ||౧౪
కం|| గుంటూరుజిల్లమనదని
తండా లేమియునులేక దలకొనిమ్యపుక
కంటరుజూచినహద్దులు
వెంట నెకనుపించునెప్పుడు వీలుగకృష్ణ||౧౫
కం|| భాషనుచిక్కగ నేర్పెను
పోషణగల బడినిచనువబూనగవలయుక
నీవత్తు శబ్దస్పృహను
పోషణలేనట్టి బడికిబోకుముకృష్ణ||౧౬
కం|| ఆడని ఈడని యాడని
పోడిమిలేనట్టిశబ్దపుంజమునుడివే
జూడకుబోకుమి కెప్పుడు
జూడగమేలైన విద్యజూపుముకృష్ణ||౧౭

కం॥ మాటలతప్పులు తెలియక

బూటక వేషములు వేసి బొంగుచుదిగి

చోటికిజనకుముభావలూ

మేటియ నెడివాని నెతుకు మేలగుకృష్ణ॥గీ॥

కం॥ లచ్చలుహల్లులుదెలియక

యిచ్చకవిద్యలునుజెప్పహీనపుచోటక

వచ్చినలాభములేదిక

మెచ్చరుపెద్దలునునిన్ను మేలనికృష్ణ॥గీ॥

కం॥ బొమ్మలజూచియుబడిలో

నెమ్మతిగనుపటములేయ నిలుకడమీదక

వమ్మైవచ్చును చిత్రపు

బొమ్మలద్రావింగుతుదకు బూరికగకృష్ణ॥౬౦

కం॥ పటములవర్ణనజేసిన

తటుకునజంతువులగూర్చిదబ్బన తెలియుక

ఇటునటుతిరగకయెప్పుడు

పటిమయుగలపంతులెదకిబారుముకృష్ణ॥౬౧

కం॥ ద్రావింగునేర్చియుండిన

బాయకనేస్కూలునైన బంతులుపనియుక

ధీయురనితురువేగమె.

శ్రీయుచ కీర్తియుచుగలుగుశీఘ్రముకృష్ణ॥౬౦

౬౦॥ లెక్కలపాఠముదెలియక

నెక్కడకున్నభోవలాభమెంగునులేదా

నిక్కముగనంకగణితము

చక్కగనేర్వంగవలయుసరసతకృష్ణ॥౬౩

౬౩॥ ఏపాఠమైననేర్చిన

నాపాఠమునులభరీతియుగుననుతెలియక

కూపాడునన్నమొసగును

ఈపాడియుదప్పకుండనెరుగుముకృష్ణ॥౬౪

౬౪॥ పంతులుకోసముజేసిన

దంతయుదనమేలెయనుచు యడకునవోడక

చెంతకుజనియూపాఠము

లంతములెరుంగవలయు సరయగకృష్ణ॥౬౫

౬౫॥ అంటికియిచ్చినలెక్కలు

కొంటెలగూడకనుయింటకుదురుగజనునా

తింటాలేమియులేకను

వెంటనెనకబుచ్చనయ్య వింతగకృష్ణ॥౬౬

౦॥ కంఠల కట్టెల తిరుగకు

నింపనిపి చెలనుదినకునిటునటుబోకన్

కొంపలగూల్చుకునిన్నును

చెంపలువాయుంతురయ్య చెడుగనికృష్ణ॥౬౭

కం॥ గోడలపాకకు జారివ.

తోడనెక్కోదలిపోవు దుఃఖములబ్బున్

చేడెలనువ్వరుయవ్వరు

కూడరున్నేహితులునిన్ను కూళనికృష్ణ॥౬౮

కం॥ పిట్టలగూడులు జెరుపకు

ముట్టినపాపంబువచ్చు మొనసియునెపుడున్

కట్టెలకంఠలగొడ్లను

కొట్టకు దేహంబుపగులుక్రూరముకృష్ణ॥౬౯

కం॥ దొంగలగూడకుమెప్పుడు

సంగడికాండ్రనుచుబోయి సాహసవృత్తిన్

లంగడివెచ్చములాడియు

పొంగుచుకన్నములువేయబోలదుకృష్ణ॥౭౦

కం॥ బావలుమరుదలువచ్చిన

భావంబునభయముగలిగిపారకుమెటకున్

సీవతిభక్తినివారికి

శేనయుజేయగవలయుజెలగుచుకృష్ణ॥ ౭౦

౭౦॥ సోలీలాపకు మోచెము

సోలూసును నెప్పిపుట్టి తొలగకజ్వరమున్

చాలగవచ్చును నీవా

సోలీకిజోకూడదయ్య సాలయకృష్ణ॥ ౭౧

౭౧॥ జల్లలయూటలునాడకు

నల్లయుదస్పియునుకొల్ల వచ్చియుదగులన్

పిల్లనుఋవ్యగుకొంటని

కొల్లరిబడి గ్రుడ్డివాడనొదువుకృష్ణ॥ ౭౨

౭౨॥ వాచకపాఠమునెప్పుడు

యోచించియుచనువలయు యెప్పుగునుమ్మో

దోచిచరీతిని నుడివిన

నీచపుచనువగురయ్య నెప్పుడుకృష్ణ॥ ౭౩

౭౩॥ బాలుడిచదివెనువేళలొ

మేలగుశబ్దములునుఁచువు మెలకువతోడన్

వీలెనవకు శవసల

పోలికచూపిచవలయు బాలుపుగకృష్ణ॥ ౭౪

కం॥ పోకిరిపిల్లలగూడుక

నాగులకునుబోదుమంచు నగియుతోట

కాకుల పిట్టల గూడులు

పీకియు పండ్లన్నిగోయ బేలరకృష్ణ॥ 22

కం॥ బడియందుపాఠమెప్పుడు

నుశవక కాలంబుగడిపి నెజ్జలయెదుట

వడిచదివిన్నుచేసిన

కడికునుచెడిపోయి గీడుగలుగునుకృష్ణ॥ 23

కం॥ భయమేమిలేక పొగిరున

నయమార్గముదప్పిఘోరునడకలదిరుగ

రయమున మోసమువచ్చును

కియగట్టచుతక్షణంబు కీడుగకృష్ణ॥ 24

కం॥ బలిగుడుయాటకునందరు

వలనొప్పగపట్టియాడ్చి వచ్చునుబాధల్

నిలువకయింటికివచ్చియు

పలకనుపుస్తకముతీసి బరగుముకృష్ణ॥ 25

కం॥ ఉదయముబడికినిరాగ నె

సదయును శ్రీరామమూర్తి చక్కగబ్రోవన్

హృదయముననమ్మిగొలుపుము

పదపడిరక్షించునిన్ను బాగుగ కృష్ణ॥౧౦

|| పల్లవోబాలకులెప్పుడు

నల్లరిచేయుదును బడికియడకునతోడ

పొల్లననచ్చియుజనువరు

తొలులమాటలనువినరు తగవుగ కృష్ణ॥౧౧

|| బూతులుబడిలోబులుకును

చేతురుమూర్ఖపుపనులు చెచ్చెరతోడ

నితులుజెప్పిన చెవికిని

ప్రీతిగవినరెపుడు చెడుగుచిల్లలుకృష్ణ॥౧౨

౧|| పెత్తనములుజేయుచును

నెత్తములాడుచునురాక నీకుగియుండే

నొత్తులమాటలువినియును

చిత్తముచెప్పగొనుట చేయకృష్ణ॥౧౩

౧|| కాగితముకుపులుసేచ్చిన

వేగవేపడవలును జేయువిధమునుజెలియు

బాగుగ పెట్టెలనిండ్లను

దూగియుచేయుటకునేర్పువొరకొనుకృష్ణ॥౧౪

కం॥ మట్టితోబొమ్మలుజేయుట
 గట్టిగపంచేద్రీయములజ్ఞానముగలుగు
 తుట్టతుదికువస్తువులను
 మట్టితోజేయగనులాభమానురక్తృష్టా॥ ౧౨॥

కం॥ న్యాయముదప్పుకుమెప్పుడు
 పాయమువచ్చినను రజ్జుపల్కకుమదిలో
 కాయమాస్థిరమనినమ్మకు
 మేయెడసత్కిరీటెందెదెప్పుడుకృష్టా॥ ౧౩॥

కం॥ వ్రాయుట చదవుట గణితము
 వ్రేయుట నీపాఠములను వేమరకస్పర్శ
 చేయుచునుడుముసతతము
 బాయకబడియందునీవు బాగుగకృష్టా॥ ౧౪॥

కం॥ క్షేత్రపుకొలతలుగను నే
 మాత్రముపొరబడగరాదు మదిచెడకుండ
 సూత్రములుగనియులెక్కల
 థాతినివేయగవలయుదాల్చినికృష్టా॥ ౧౫॥

కం॥ కంపలసరి పాఠంబని
 యింపుగజదువగవలయు హెచ్చినలెక్క

- సంపిలు ప్రాక్షులను నూ
హింపుచువేయ - గనలయు హితపుగకృష్ణా ౧౮-౧
- కం॥ వినినవి కినినవియ్యయు
మనమునకల మానునుడివి మరునకయుఁ దే
ఘనహృద్గబున వెదకుము
ననుమానము నెందికుంకినన్నియకృష్ణా ౧౮-౨
- కం॥ ఆటలనైనను సత్యము
నోటనుబలుకింగవలయు నెచ్చియునైనన్
బూటకపుమాటలేప్పుడు
నోటనునచిలుగపకయ్య యెనరగకృష్ణా ౧౯-౧
- కం॥ భాషలలోపలనుత మ
భాషయు శైలుగనియు మనముబలుకుచుమదిసంగ
నోషించి దేశభాషను
సోషించగవల నెపుడు బూటకగకృష్ణా ౧౯-౨
- కం॥ కులమును దేశము భాషచె
వెలయునుగద నితర దేశమేగిసమనలన్
బిలుతురు శైలంగులనియును
దలపగమనభాషజదుపుచాల్చినికృష్ణా ౨౦-౩

కం॥ కాకాలగుణితమొచ్చిన

చీకాకునులేకి నంతజేకునువిద్యుఁ

లోకిమునందనగానము

ప్రాకటముగనాంధ్రమునెను భాషయెక్కుష్ట॥౯౪॥

కం॥ క్రాపిగుఱ్ఱైట్టి బీక్షి

జేపకుగాఁబ్బుచునుగోచి చింగుసుకాలన్

నూపుచు మీదులుజూచెను

కాపురుషులగుండగదు ఘనమిక్కుష్ట॥౯౫॥

క॥ నిహోజనివెనుభూలుర

ప్రీతితొమర్యాదగాను బోలునగుచునున్

యూతుల మాటల నీచపు

చేతలచేలువనిగదు చేటుగిక్కుష్ట॥౯౬॥

కం॥ ఇంటికిజని తినుచస్తు

కటబడగదెచ్చి బడిలోగలకల్లుకున్

కెంటనెబెట్టుచు మెక్కుచు

తుంటరివైసొమ్ముజెరుప జూడకుక్కుష్ట॥౯౭॥

కం॥ రాసులు నెల్లయును తిథులును

భూసను వల్లనులు క్షిల్లు భూగోళంబున్

నాసిగి హేళిని లెక్కలు
 ఏసమయము బెప్పుబడికి నేగుముక్తస్థా || ౯౮
 కం॥ వారములు తొగ్గముల
 | దూరంబులు గతులు బలము దొకొనురంగుల్
 నారికి నైరమేమిత్రము
 నారసి దెల్పదగుచోటికిరుగుముక్తస్థా || ౯౯
 కం॥ చోటలొచ్చెట్లు నాటుట
 వాటికి బలమైనయెరువు వచ్చెడురుజులున్
 పూబకు బెరిగెడి కొలతలు
 ధాటిగ వ్రాసుంచుబడికి దరలుముక్తస్థా || ౧౦౦
 కం॥ కివులు కబోలితు విక్రయ
 నుపుభూముల పుత్రిములును ప్రాంశరినోట్లున్
 నవివ్రాయు నేర్పునెల్లెడు
 కవిలెయు వ్రాసుంచుచోటికిరుగుముక్తస్థా || ౧౦౧
 కం॥ ఎక్కములురాకి పోయిన
 చక్కగనొక లెక్కయైన సరగున పేయన్
 పక్కయుదొరకడు నెవరికి
 నిక్కము ఎక్కలపటిను నెరుగుముక్తస్థా || ౧౦౨

కం॥ అన్నిముసాయిదలచుగను

హెన్నటికిఁబడికినచ్చ మెప్పుడుగాని

స్మన్ననజేతురు బిలుతురు

తిన్నగనవిబుక్కువ్రాయు తేటగప్పింజ్జె॥ ౧౦౩

క౮॥ బడియందు కోజు పుంతులు

నడిపెడి పాతములువేడ్క నెకివొత్తములో

దడియకి వ్రాయుచునుండిన

పెడకునులాభంబుగలదు గనుపదిప్పింజ్జె॥ ౧౦౪

క౯॥ బాలురుచునాబలాడెను

పేలగువిధమునను చిత్రమేసియునిధతో

బోలిచి పాతముజేప్పెను

స్కూలుకుబోవలయునెప్పుడు సొలయకి ప్పింజ్జె॥ ౧౦౫

క౧॥ భక్తి తొశతకమునుడివిన

ముక్తియుసల్పింబు ప్రేమ మొనసియువిద్యా

శక్తియునాయువు భాషా

వ్యక్తియుసతతంబుగల్గు వారికిప్పింజ్జె॥ ౧౦౬

క౧౦॥ రవిబుధ చంద్ర బృహస్పతి

భువిసూనుడు రాహుకేతు బాలుపుగనియు

